

L. S. : So cordiam nulli non populorum exosam fuisse & detestatam, nemo est, qui forsitan ignoraverit, negum negaverit ... Act. 10. Ianuarii Anno 1618.

Ienae

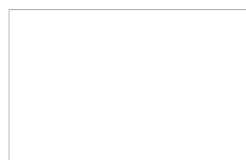
Riemer, Valentin

Phil 2° 00268/02 (175)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006870

urn:nbn:de:urmel-94c30fe6-0780-43bc-8a08-35cc42e443d66-00006172-10

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

L. S.

Ocordiam nulli non populorum exosam fuisse & detestatam, nemo est, qui for-

sitan ignoraverit, nedum negaverit, Lege Sardoâ constituta erant pœnæ ignavia & socordia, & qui ociose viveret, cum rationem reddere oportebat, & unde viveret, ostendere, apud Ælium. Solon gravissimâ pœnâ addiciendos existimavit, qui ocio hominibus molesti essent. Massilienses eos omnes, qui per religionis simulationem alimenta inertia querebant, suoq; ocio cæteris oneri erant, de finibus suis abigebant, teste Valer. Max. Apud Athenienses vitium id pœniscoëritum fuisse terrentibus exemplo nobis est ille, quem ocii damnatum tanquam in causâ liberali convictum sibi ostendi, adeo expetiit Herondas sive Herrudas ex Plutarch. Luciani ad instar cæterorum criminum, ocii & ignavia causas agebant; siq; ocio mutuum quis dederit, actione ejus in pœnam cadebat, referente Stobæo. Draconis verò Lege in ocio deprahens capite luebat, secundum Alex. ab Alex. Imitamine Laboris vi-

vi exemplaris Apum, quæ

Ignavum fucos pecus à præsepibus arcent. Virgil.

Et quidni hoc à Legislatoribus illis in Rebus pub. bene constituendis tanquam summè receptum sit necessarium? cum nihil tam interfit utilitatis communis, quam ne egent aliquando prohi, sine quibus *καὶ οὐκ ἔστιν* quæri nequit Reip. At illi Endymiones nihil quærendo æquè obstrictos esse usui communi, quam si quæ sita malè disperdant helluones, *numeri, fruges consumere nati, tralatitium est. Labeo namq; sibi cvideri, ait, non minus delinquere eum, qui non incipiat possidere, quam eum qui desinat. At expedit Reip. locupletes habere subditos, & ne quæ sita male utatur, utrunq; sanctum nobis fecit Justinianus.*

Nobis monente Horatio:

Vitanda est improba Siren.

Vicissè contrariâ nil decantatus est nostris sapientibus, quam ubiq; ac semper laudem laboribus decretam esse & præmia; ut nihil humani tibi contingere possit absq; iis:

Δαίμων δ' ἡδὲν ὅλβιον παῖδι τινί.

Sine labore letitiam pauci ceperunt.

Defidia.

Pindar.

πῶς τοι γὰρ ἐστὶν δὲ τὸ γένος.

Sine labore nihil fortunatum ac felix est.

Sophoc.

πολλοὶν ἡμῶν παῖτα τὰ γὰρ ἐν ὅλῳ.

Laboribus nobis omnia Dii cœdunt.

Epicharm.

Ex quo (ut taceam Hesiodi & aliorum Græca notissima) suum desumit Horat:

nil sine magno

Vita labore dedit mortalibus.

nec sudori tamen quidquam sit inivium, nihil addidit denegavit benigna natura perripit Acheronta Hercules labor.

nil mortalibus arduum est. Hor.

Nihilq; tam difficile est quærendo investigari possit. Comic.

Illud itaq; in propatulo esse constat, sine laborum molestiis vitam trajici non debere, nec honestè posse, sed an magis continuos an interruptos expetas actus, ambigere poterat. Non intermissos, sed concatenatos ex feseq; quasi perpetim profluentes in oculis & observatione fuisse Philosophis & viris cordatioribus aliisq; deprahendere licet; Uti n. molestior est sonus, qui intermititur lubinde, quàm qui continuatur. Sen. Ita labor ille plus fatigat, qui rarus exercet animum aut corpus, quàm quo cum facultates & robur excreverunt; Eò plus videbis sibi Athletas brachiorum contrahere virum, minusq; dolorum, quò indefinentiùs & intensius ea aliquandiu agitarint, majoraq; sibi delegerint ensium pondera; Ea enim conditio omnium est habituum, ut, qui ab initio sensus & adfectus experiuntur difficiles, in pacatam deniq; desinant consuetudinem, ita & cum labore comparatum est, si aggressus fueris duriusculus, si ad *ἀκμὴν* perduxeris continuatione dulcescit. Salvâ tamen semper lege reciproæ quietis, nam juxta Poëtæ illud:

quod caret alternâ requie, durabile non est.

Absolvi hætenus cum Nobilissimis & Præstantissimis Dominis Collegis meis Jus Feudale, quo labor noster non levem passus est sui minutionem; ut factum rectum eundem itaq; darem, constitui mecum per hoc Vernalē *disputationes nonnullas*, numero fortassis circiter Octo, *continentes generalem tractatum de Contractibus* in ejus locum surrogare. Quod in publicum deferre meritò debui, & volui, ut hi qui me Respondentium munere juvare sint prompti, iis amplior offerendi se fiat copia. Jure verò facere video, qui hæc exercitia primo huic disquisitionis publicæ submitto tentamini, ut si quæ minus sufficientia in iis dicta scripta fuerint, antequàm rigorosius Virorum Doctorum lubcant examen, emendandi competat Facultas; Facile namq; fieri posse, quicq; veleruditorum faretur, ut solitatio gravia quandoq; errata excidant.

Cumque primum Volumen Treutlerianum ad portum fermè devexerimus, & verò numerus Collegarum aliò hinc abeuntium nonnihil decreverit, gratum fore intellexi persistentibus meis Commilitonibus, si hujus sui operis perficiendi palæstritas repererint; Hujusce ergò rei Candidatos, qui qui sint, humaniter invitatos hac vice cupimus. Placet & Exercitia INSTITUTIONUM hinc simul jungere, si me putarint Studiosi iis posse superesse, quod cum Bono spero Deo. Experturi sunt quilibet nostram animi promptitudinem & deservendi studium; quo nomine in me vestrum continuatum iri amorem totus confido. Valete & me fovete pergit. Ad. 10. Januarii ANNO 1618.

VALENTINUS RIMER D.

TYPIS JOHANNIS BEITHMANNI.